

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 16.9.2011
COM(2011) 560 final

2011/0242 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 562/2006 pentru instituirea de norme comune privind reintroducerea temporară a controlului la frontierele interne în circumstanțe excepționale

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

1.1. Guvernanța Schengen – consolidarea spațiului fără controale la frontierele interne

În ceea ce privește contextul și motivația modificărilor prevăzute în prezenta propunere, precum și o explicație detaliată a modului în care acestea urmează fie utilizate în practică, se face trimitere la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social și Comitetul Regiunilor, intitulată „*Guvernanța Schengen – consolidarea spațiului fără controale la frontierele interne*”, care este adoptată împreună cu prezenta propunere.

1.2. Modificări legislative

În vederea asigurării cadrului juridic necesar pentru a răspunde solicitării Consiliului European, din 23-24 iunie, de a furniza un mecanism de răspuns la situații cu adevărat critice, este necesar să se modifice Codul frontierelor Schengen, instituit prin Regulamentul (CE) nr. 562/2006, care, pe de o parte, stabilește normele privind controlul la frontierele externe și, pe de altă parte, prevede eliminarea controlului la frontierele interne și posibilitatea reintroducerii acestuia într-un număr limitat de cazuri.

Întrucât libera circulație a persoanelor în interiorul spațiului fără frontiere interne este o realizare esențială a Uniunii, de ale cărei avantaje beneficiază toți locuitorii acestui spațiu, ar trebui să se adopte o decizie la nivelul Uniunii în cazul în care această liberă circulație riscă să fie afectată de o decizie națională unilaterală și, uneori, opacă.

Prin urmare, ca regulă generală, reintroducerea controlului la frontierele interne ar trebui să se bazeze pe o decizie propusă și adoptată de Comisie ca un act de punere în aplicare în urma pozițiilor exprimate de statele membre în cadrul procedurii de examinare prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie¹. Decizia precizează locul în care controlul la frontierele interne poate fi reintrodus în mod excepțional și pe baza unor perioade de 30 de zile, care pot fi reînnoite, cu o durată maximă de șase luni. Această perioadă poate fi prelungită numai în cazurile în care reintroducerea controlului la frontierele interne este rezultatul unei constatări negative, în cadrul mecanismului de evaluare Schengen, cu privire la nerespectarea în mod sistematic de către un stat membru a obligației de a proteja în mod corespunzător secțiunea sa de frontieră externă.

Cu toate acestea, în cazul unor evenimente neprevăzute, statele membre au posibilitatea de a reintroduce unilateral controlul la frontierele interne, dacă este necesară o acțiune imediată. O astfel de decizie intră în vigoare imediat și este notificată Comisiei, Parlamentului European și celorlalte state membre. Reintroducerea controlului la frontierele interne în astfel de circumstanțe este, cu toate acestea, limitată la cinci zile. În acest caz, Comisia poate consulta toate statele membre, pentru a evalua caracterul adecvat al măsurii adoptate. O astfel de

¹ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

consultare nu suspendă decizia luată de statul membru. Dacă este necesar, reintroducerea controlului la frontierele interne poate fi prelungită, dar în acest caz trebuie să se bazeze pe o decizie a Comisiei adoptată ca act de punere în aplicare prin procedura de urgență prevăzută la articolul 8 din Regulamentul nr. 182/2011, menționat anterior.

Un răspuns coordonat la nivelul UE ar permite luarea în considerare a tuturor intereselor europene. Un astfel de răspuns ar aborda situațiile în care un stat membru se confruntă cu o amenințare gravă, pe termen scurt, localizată în mare măsură, la adresa ordinii publice sau a securității interne, precum și situațiile cu implicații mai ample și pe termen mai lung. În ambele cazuri, un răspuns coordonat la nivel european este justificat, deoarece este inevitabil ca implicațiile umane și economice ale oricărei decizii de a reintroduce controlul la frontierele interne – chiar și pentru o perioadă limitată de timp și într-o zonă geografică restrânsă – să aibă repercusiuni în afara statului membru care a recurs la astfel de măsuri. Această abordare europeană coordonată este cu atât mai necesară în cazul în care o secțiune a frontierei externe este supusă unei presiuni neașteptate și intense, sau în cazul în care un stat membru nu și-a respectat în mod sistematic obligația de a controla secțiunea sa de frontieră externă, și în cazul în care circumstanțele ar fi de așa natură încât să constituie o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne la nivelul Uniunii sau la nivel național. Orice decizie privind reintroducerea controlului la frontierele interne are un impact direct asupra tuturor călătorilor și asupra intereselor comune ale tuturor statelor membre.

Controlul la frontierele interne ar trebui să fie reintrodus doar în ultimă instanță în aceste circumstanțe și numai până la adoptarea altor măsuri pentru stabilizarea situației la secțiunea respectivă a frontierei externe, fie la nivel european, într-un spirit de solidaritate, și/sau la nivel național, în vederea asigurării unei mai bune respectări a normelor comune.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI EVALUĂRILE IMPACTULUI

În comunicarea sa privind migrația², Comisia a sugerat posibilitatea introducerii unui mecanism care să permită adoptarea unei decizii la nivel european privind stabilirea statelor membre care ar putea reintroduce, în mod excepțional, controlul la frontierele interne, precum și pentru ce perioadă. Comunicarea analizează posibilitatea instituirii unui mecanism de răspuns la circumstanțe excepționale, inclusiv o eventuală reintroducere temporară, coordonată la nivelul UE, a controlului la frontierele interne, ca măsură de ultimă instanță.

Aceste idei au fost salutate de Consiliul Justiție și Afaceri Interne, la 12 mai 2011, precum și de către Consiliul European, în cadrul reuniunii sale din 23-24 iunie 2011, când acesta a cerut introducerea unui mecanism „pentru a răspunde situațiilor excepționale care periclitează funcționarea generală a cooperării Schengen, fără a aduce prejudicii principiului liberei circulații a persoanelor.”

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

Articolul 77 alineatele (1) și (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene constituie temeiul juridic al prezentei propuneri.

² COM (2011) 248 din 4.5.2011.

Prezenta propunere modifică Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen), care se baza pe dispozițiile echivalente ale Tratatului de instituire a Comunității Europene, și anume, articolul 62 alineatul (1) (frontiere interne) și, respectiv, alineatul (2) litera (a) (frontiere externe).

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Modificarea propusă nu are implicații pentru bugetul UE.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 562/2006 pentru instituirea de norme comune privind reintroducerea temporară a controlului la frontierele interne în circumstanțe excepționale

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 77 alineatele (1) și (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Crearea unui spațiu care asigură libera circulație a persoanelor în interiorul frontierelor interne reprezintă una dintre principalele realizări ale Uniunii Europene. Într-un astfel de spațiu fără controale la frontierele interne, este necesar să existe un răspuns comun la situații care afectează grav ordinea publică sau securitatea internă a Uniunii Europene ori a unuia sau mai multor state membre, care să permită reintroducerea controlului la frontierele interne în circumstanțe excepționale, dar fără a pune în pericol principiul liberei circulații a persoanelor. Prin urmare, este necesar un răspuns comun al Uniunii, având în vedere impactul pe care astfel de măsuri de ultimă instanță îl pot avea asupra tuturor persoanelor care au dreptul de a circula în interiorul acestui spațiu fără controale la frontierele interne.
- (2) Libera circulație în interiorul spațiului fără controale la frontierele interne este o realizare esențială a Uniunii. Întrucât liberă circulație este afectată de reintroducerea temporară a controlului la frontierele interne, orice decizie cu privire la aceasta ar trebui să fie adoptată la nivelul Uniunii. În orice caz, controlul la frontierele interne ar trebui să fie reintrodus numai ca măsură de ultimă instanță, cu un domeniu de aplicare și pentru o perioadă strict limitate, pe baza unor criterii obiective specifice și a unei evaluări a necesității sale, care ar trebui efectuată la nivelul Uniunii. În cazurile în care amenințarea gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne necesită o acțiune imediată, un stat membru ar trebui să aibă posibilitatea de a reintroduce controlul la frontierele sale interne pentru o perioadă de maximum cinci zile, orice decizie privind prelungirea acesteia trebuind să fie luată la nivelul Uniunii.
- (3) În cazul adoptării unor decizii privind reintroducerea controlului la frontierele interne, necesitatea și proporționalitatea măsurii, ca și măsurile alternative care ar putea fi luate

la nivel național și/sau la nivelul Uniunii, precum și impactul unei astfel de măsuri asupra liberei circulații în spațiul fără frontiere interne, ar trebui analizate comparativ cu amenințarea la adresa ordinii publice sau a securității interne care a determinat înaintarea cererii de reintroducere a controlului la frontierele interne.

- (4) Reintroducerea controlului la frontierele interne ar putea fi necesară, în mod excepțional, în cazul unei amenințări grave la adresa ordinii publice sau a securității interne la nivelul Uniunii sau la nivel național, în special în urma unor incidente sau amenințări teroriste, precum și a unor amenințări din partea criminalității organizate.
- (5) Aceste situații pot apărea în cazul în care un număr mare de resortisanți ai unor țări terțe trec frontiera externă a unuia sau mai multor state membre. Aceasta ar putea avea drept consecință o creștere neașteptată și semnificativă a fluxurilor secundare de resortisanți ai țărilor terțe despre care s-a constatat că se află în situație de ședere ilegală pe teritoriul unui alt stat membru sau al altor state membre. Luând în considerare numărul statelor membre afectate de o astfel de creștere neașteptată și semnificativă a fluxurilor secundare și impactul global al acestei creșteri asupra situației migrației în Uniune sau într-un anumit stat membru, este posibil ca reintroducerea temporară a controlului la frontierele interne să fie considerată necesară, în cazul în care circumstanțele ar fi de așa natură încât să constituie o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne la nivelul Uniunii sau la nivel național. Trecerea frontierei externe de către un număr mare de resortisanți ai unor țări terțe ar putea, în circumstanțe excepționale, să justifice reintroducerea imediată a unor controale la frontierele interne, dacă o astfel de măsură este necesară pentru a proteja ordinea publică și securitatea internă la nivelul Uniunii sau la nivel național împotriva unei amenințări grave și urgente.
- (6) Reintroducerea temporară a anumitor controale la frontierele interne ar putea fi, de asemenea, un răspuns la deficiențele grave identificate în cadrul unor evaluări Schengen, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul privind instituirea unui mecanism de evaluare și monitorizare în vederea verificării aplicării acquis-ului Schengen, în cazul în care circumstanțele ar fi de așa natură încât să constituie o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne la nivelul Uniunii sau la nivel național.
- (7) Înainte de adoptarea oricărei decizii privind reintroducerea temporară a anumitor controale la frontierele interne, ar trebui să se analizeze în profunzime posibilitatea de a recurge la măsuri menite să abordeze situația subiacentă, inclusiv asistența acordată de organismele Uniunii, cum ar fi Frontex sau Europol, și măsuri de sprijin tehnic sau financiar la nivel național și/sau la nivelul Uniunii. În plus, orice decizie de a reintroduce controlul la frontierele interne ar trebui să se bazeze pe informații fundamentate, care pot fi furnizate de statul membru care solicită reintroducerea sau care pot proveni din alte surse, inclusiv vizite de inspecție.
- (8) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării

competențelor de executare de către Comisie³. Cu excepția cazurilor de urgență, și conform prevederilor articolului 2 alineatul (2) litera (b) punctul (iii) din regulamentul menționat, procedura de examinare este aplicabilă.

- (9) Comisia ar trebui să adopte acte de punere în aplicare imediat aplicabile dacă, în cazuri justificate în mod corespunzător legate de iminența amenințărilor la adresa ordinii publice sau a securității interne la nivelul Uniunii sau la nivel național, motive imperative de urgență impun acest lucru.
- (10) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei, astfel cum a fost anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament și, prin urmare, nu are obligații în temeiul acestuia și nici nu face obiectul aplicării sale. Întrucât prezentul regulament se bazează pe acquis-ul Schengen, în temeiul titlului V din partea a treia a Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca decide, în conformitate cu articolul 4 din protocolul respectiv, în termen de șase luni de la adoptarea prezentului regulament, dacă îl va transpune în legislația sa internă.
- (11) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen⁴. Prin urmare, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nici nu face obiectul aplicării sale.
- (12) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen⁵. Prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nici nu face obiectul aplicării sale.
- (13) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezenta propunere constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen, astfel cum prevede Acordul încheiat de Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestora din urmă la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen⁶.
- (14) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen, astfel cum prevede Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen⁷.
- (15) În ceea ce privește Principatul Liechtenstein, prezenta propunere constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen, astfel cum prevede Protocolul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul

³ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

⁴ JO L 131, 1.6.2000, p. 43.

⁵ JO L 64, 7.3.2002, p. 20.

⁶ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

⁷ JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen⁸.

- (16) În ceea ce privește Ciprul, prezentul regulament constituie un act care se bazează pe acquis-ul Schengen sau care are legătură cu acesta, astfel cum prevede articolul 3 alineatul (2) din Actul de aderare din 2003.
- (17) În ceea ce privește Bulgaria și România, prezentul regulament constituie un act care se bazează pe acquis-ul Schengen sau care are legătură cu acesta, astfel cum prevede articolul 4 alineatul (2) din Actul de aderare din 2005.
- (18) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și este conform principiilor recunoscute, în special, de Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, inclusiv libertatea de circulație și de ședere. Prezentul regulament trebuie pus în aplicare conform acestor drepturi și principii.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 562/2006 se modifică după cum urmează:

- (1) Articolele 23-26 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 23

Cadru general pentru reintroducerea temporară a controlului la frontierele interne

1. În cazul în care în spațiul fără controale la frontierele interne există o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne la nivelul Uniunii sau la nivel național, controlul la frontierele interne poate fi reintrodus în mod excepțional la toate frontierele sau în anumite părți ale frontierelor interne ale unuia sau mai multor state membre pentru o perioadă limitată de maximum 30 de zile sau pe durata previzibilă a amenințării grave, dacă aceasta depășește 30 de zile. Domeniul de aplicare și durata reintroducerii temporare a controlului la frontierele interne nu depășește ceea ce este strict necesar pentru a răspunde amenințării grave.
2. Controlul la frontierele interne poate fi reintrodus doar în conformitate cu procedurile prevăzute la articolele 24, 25 și 26 din prezentul regulament. Criteriile enumerate la articolul 23a trebuie să fie luate în considerare în fiecare caz, atunci când se intenționează adoptarea unei decizii de reintroducere a controlului la frontierele interne.
3. În cazul în care amenințarea gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne la nivelul Uniunii sau la nivel național persistă după expirarea perioadei prevăzute la alineatul (1), controlul la frontierele interne se poate prelungi,

⁸ JO L 160, 18.6.2011, p. 19.

luând în considerare criteriile enumerate la articolul 23a, din același motive ca cele menționate la alineatul (1) și, luând în considerare orice elemente noi, pentru perioade de maximum 30 de zile, care pot fi reînnoite.

4. Întreaga perioadă pe durata căreia controlul la frontierele interne este reintrodus, pe baza perioadei inițiale prevăzute la alineatul (1) și a prelungirilor prevăzute la alineatul (3), nu depășește șase luni. În cazul unor deficiențe grave persistente legate de controlul la frontierele externe sau de procedurile de returnare, identificate în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul privind instituirea unui mecanism de evaluare și monitorizare în vederea verificării aplicării acquis-ului Schengen, Comisia poate decide prelungirea acestei perioade.

Articolul 23a

Criteria pentru reintroducerea temporară a controlului la frontierele interne

1. În cazul adoptării unei decizii privind reintroducerea temporară a controlului la una sau mai multe frontiere interne sau în anumite părți ale acestora, Comisia, sau statul membru în cauză, în cazurile menționate la articolul 25 alineatul (1), evaluează probabilitatea ca o astfel de măsură să remedieze în mod corespunzător o amenințare la adresa ordinii publice sau a securității interne la nivelul Uniunii sau la nivel național și evaluează proporționalitatea măsurii cu amenințarea respectivă. Această evaluare se bazează pe informațiile detaliate transmise de statul (statele) membru (e) în cauză și pe orice alte informații relevante, inclusiv orice informații obținute în temeiul alineatului (2). În efectuarea unei astfel de evaluări, sunt luate în considerare, în special, următoarele aspecte:
 - (a) impactul probabil al oricăror amenințări la adresa ordinii publice sau a securității interne la nivelul Uniunii sau la nivel național, inclusiv în urma unor incidente sau amenințări teroriste, precum și a unor amenințări din partea criminalității organizate;
 - (b) disponibilitatea măsurilor de sprijin tehnic sau financiar care ar putea fi aplicate sau care au fost aplicate la nivel național și/sau european, inclusiv asistența acordată de organisme ale Uniunii, cum ar fi Frontex, EASO sau Europol, și probabilitatea ca o astfel de măsură să remedieze în mod corespunzător amenințările la adresa ordinii publice sau a securității interne la nivelul Uniunii sau la nivel național;
 - (c) impactul actual și impactul viitor probabil al oricăror deficiențe grave legate de controlul la frontierele externe sau de procedurile de returnare, identificate de evaluările Schengen în conformitate cu Regulamentul privind instituirea unui mecanism de evaluare și monitorizare în vederea verificării aplicării acquis-ului Schengen;
 - (d) impactul probabil al unei astfel de măsuri asupra liberei circulații în spațiul fără controale la frontierele interne.
2. Înainte de adoptarea unei decizii, Comisia poate

- (a) să solicite statelor membre, Frontex, Europol, Eurojust, Agenției pentru Drepturi Fundamentale sau oricărui alt organism al Uniunii să îi furnizeze informații suplimentare;
- (b) să efectueze vizite de inspecție, cu sprijinul unor experți din statele membre și ai Frontex, ai Europol și ai oricărui alt organism european relevant, în vederea obținerii sau a verificării informațiilor relevante pentru luarea unei decizii de reintroducere temporară a controlului la frontierele interne.

Articolul 24

Procedura pentru reintroducerea temporară a controlului la frontierele interne

1. În cazul în care un stat membru consideră că, în temeiul articolului 23 alineatul (1), controlul la frontierele interne ar trebui să fie reintrodus, acesta înaintează o cerere Comisiei, cel târziu cu șase săptămâni înainte de reintroducerea preconizată, sau într-un termen mai scurt dacă circumstanțele care duc la necesitatea de a reintroduce controlul la frontierele interne nu sunt cunoscute decât cu mai puțin de șase săptămâni înainte de reintroducerea preconizată, și furnizează următoarele informații:
 - (a) motivele reintroducerii preconizate, inclusiv toate datele relevante detaliind evenimentele care constituie o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne la nivelul Uniunii sau la nivel național;
 - (b) domeniul de aplicare a reintroducerii preconizate, precizând în ce parte (părți) a (le) frontierelor interne va fi reintrodus controlul;
 - (c) denumirea punctelor de trecere autorizate;
 - (d) data și durata reintroducerii preconizate;
 - (e) după caz, măsurile care trebuie să fie luate de alte state membre.

O astfel de cerere ar putea fi, de asemenea, înaintată în comun de două sau mai multe state membre.

2. Informațiile menționate la alineatul (1) sunt transmise, de asemenea, statelor membre și Parlamentului European în momentul înaintării cererii.
3. Ca urmare a unei cereri depuse de un stat membru în temeiul alineatului (1), sau din proprie inițiativă pe baza informațiilor precizate la alineatul menționat literele (a) - (e), Comisia decide cu privire la reintroducerea controlului la frontierele interne. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 33a alineatul (2).
4. Comisia decide cu privire la prelungirea controlului la frontierele interne. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 33a alineatul (2).

5. Din motive de urgență temeinic justificate, legate de situațiile în care circumstanțele care duc la necesitatea de a prelungi controlul la frontierele interne, în conformitate cu alineatul (4), nu sunt cunoscute decât cu mai puțin de 10 zile înainte de prelungirea preconizată, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile, în conformitate cu procedura menționată la articolul 33a alineatul (3).

Articolul 25

Procedura specifică pentru cazurile care necesită o acțiune imediată

1. În cazul în care, într-un stat membru, o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne necesită o acțiune imediată, statul membru în cauză poate reintroduce, în mod excepțional și imediat, controlul la frontierele interne, pentru o perioadă limitată de maximum cinci zile.
2. Statul membru care reintroduce controlul la frontierele interne notifică simultan, în mod corespunzător, celelalte state membre și Comisia cu privire la aceasta și furnizează informațiile menționate la articolul 24 alineatul (1), precum și motivele care justifică utilizarea acestei proceduri. Comisia poate consulta celelalte state membre imediat după primirea notificării.
3. În cazul în care amenințarea gravă la adresa ordinii publice sau a securității naționale interne persistă după expirarea perioadei prevăzute la alineatul (1), Comisia decide cu privire la prelungirea controlului la frontierele interne. Luând în considerare necesitatea de a întreprinde o acțiune imediată după expirarea perioadei prevăzute la alineatul (1), care constituie un motiv imperativ de urgență, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile, în conformitate cu procedura menționată la articolul 33a alineatul (3).

Articolul 26

Procedura specifică pentru cazurile de deficiențe grave persistente

1. În cazurile în care Comisia constată existența unor deficiențe grave persistente legate de controlul la frontierele externe sau de procedurile de returnare, identificate în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul privind instituirea unui mecanism de evaluare și monitorizare în vederea verificării aplicării acquis-ului Schengen, și în măsura în care aceste deficiențe constituie o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne la nivelul Uniunii sau la nivel național, controlul la frontierele interne poate fi reintrodus pentru o perioadă de maximum șase luni. Această perioadă poate fi prelungită cu o perioadă suplimentară de maximum șase luni, în cazul în care deficiențele grave nu sunt remediate. Sunt posibile maximum trei astfel de prelungiri.
2. Comisia decide cu privire la reintroducerea controlului la frontierele interne. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 33a alineatul (2).

3. Comisia decide cu privire la prelungirea controlului la frontierele interne. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 33a alineatul (2).
4. Din motive de urgență temeinic justificate, legate de situațiile în care circumstanțele care duc la necesitatea de a prelungi controlul la frontierele interne, în conformitate cu alineatul (3), nu sunt cunoscute decât cu mai puțin de 10 zile înainte de prelungirea preconizată, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile, în conformitate cu procedura menționată la articolul 33a alineatul (3).”

(2) Articolul 27 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 27

Informarea autorităților legislative

Comisia și statul (statele) membru (e) în cauză informează Parlamentul European și Consiliul, cât mai curând posibil, cu privire la orice motive care ar putea determina aplicarea articolelor 23-26.”

(3) Articolele 29 și 30 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 29

Raportul privind reintroducerea controlului la frontierele interne

În termen de cel mult patru săptămâni după eliminarea controlului la frontierele interne, statul membru care a efectuat controlul la frontierele interne prezintă un raport Parlamentului European, Consiliului și Comisiei privind reintroducerea controlului la frontierele interne, oferind informații referitoare, în special, la efectuarea verificărilor și la eficacitatea reintroducerii controlului la frontierele interne.

Articolul 30

Informarea publicului

Comisia informează publicul cu privire la adoptarea unei decizii de reintroducere a controlului la frontierele interne și indică, în special, data de începere și de încheiere a unei astfel de măsuri, cu excepția cazului în care există motive imperioase de securitate care să împiedice această informare.”

(4) Se introduce un nou articol 33a:

„Articolul 33a

Procedura comitetului

1. Comisia este asistată de un comitet. Acesta este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

2. În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
3. În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, în coroborare cu articolul 5 din acesta.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele